

தீரவிடநாடு

விண்

அனு

2.

சிலை

15 சதம்

மலர் 10

6-4-52

இதழ் 40

“வாங்குவாருண்டோ!” என்று வலியில்லை; பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்தனர். திரும்பிப் பார்க்கவில்லைவரும். கலக்கத்தோடு பார்த்தனர்—“ஐந்து லட்சம் ரூபாய், சார்! அப்படியே கிடக்குது!!” என்று அங்கலாய்த்தனர். அவர்கள் கலக்கம் காண, கேலிஎழும்பிற்று பலருக்கு. “ஐந்து லட்சம் போட்டுவாங்கி லாபம்—இன்று விற்க விருப்பு இருக்கிறார்கள்—எவரும் விருப்பவில்லை வாங்கிய லட்சணத்தைப் பார்த்தாயோ?” என்று பலப் பலக் கூறி, பரிசாசம் செய்தனர், மக்கள்.

விண் போகாத “அதை” வாங்கியவருள் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். “விளம்பரம் செய்தோம் பலனில்லை; ஏலம் போட்டால் என்ன?”

“ஏலமா?”

“ஆமாம். வேறு வழி...!”

ஐந்து லட்சத்தை விழுங்கிய “அது” துருப்பிடித்துக் கிடந்தது. அதைப் பராமரிக்கவும், துடைத்து வைக்கவும், “எண்ணெய் போடவுமாக—செலவு வேறு ஆகிக்கொண்டிருந்தது. ஆகவே, ஏலம் போட முன் வந்தனர்.

“ஐந்து லட்சம் போட்டு வாங்கியது—அருமையான பெயர் கொண்டது—ஒரு தரம்.....இரண்டு தரம்.....” என்று கூவப்பட்டது ஏலத்துக்கு. எவரும் கேட்கவில்லை. வியாவையையும் வேதனையையும் சமாளித்துக் கொண்டு கூவினர்.

ஒருவர் முன் வந்தார்—சந்தோஷத்தோடு பார்த்தனர். அவர் கேட்டார் — “ரூபாய் முப்பது ஆயிரம்!”

ஐந்து லட்சமாச்சே என்றனர், விண் கூறியவர்கள் ‘ஆனால் என்ன—முப்பதாயிரம் தான் பொறும்—அதுக்கு மேல் எனக்கு வேண்டாம்’ என்று அவரும் போய்விட்டார்.

எங்கே நடந்தது, இது என்று புரிந்துகொண்டிருக்கலாம் — மாட்சிமை தங்கிய காங்கிரஸ் மகாநாபவர்களைத் தாங்கிய சென்னை மாகாணத்திலேதான், இத்திருக் காட்சி நடைபெற்றது.

ஏலம் போட்டவர்கள் காங்கிரஸ் மந்திரிமார்கள். ஏலம்போடப்பட்ட பொருள் அனுமான் — ராம தூதனின் சிலையல்ல, விமானத்துக்கு இவர்கள் விருப்பி வைத்த பெயர்—விமானம் ‘அனுமான்’. இந்த இடத்தில் உருவானதல்ல; யாரோ வெளிநாட்டார் செய்தது—ஆனாலும் பக்தி சிரத்தையோடு பெயர் சூட்டி தூப தீபம் காட்டித்தான், ‘வேளாளோட்டம்’ நடத்தினர். அந்த அனுமான் சந்தி சிரித்திருக்கிறது! அய்யங்கார் சுவாமிகளோ ஆச்சார்ய பீடங்களோ ‘அனுமான்’னுக் கேற்பட்ட அவமானத்தைப் போக்க முன் வந்ததாகத் தெரியவில்லை — விற்காமல் கிடந்தது—கஜா ரூபணத்தைத் தின்றுகொண்டே கிடந்தது!

ஐந்துலட்சம் ::

:: ஐயா!

பரிதாபகரமான அனுமானைப் பற்றி, பழைய சட்ட சபையின் கடைசி நாளில் பல உறுப்பினர்கள், கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்போது காங்கிரஸ் மந்திரிபார்கனம் சீதாராம ரெட்டி அனுமானைப் பற்றிய விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்—

‘ஒண்ணே ஒண்ணு கண்ணே கண்ணு’ என்பதைப்போல சென்னையிடம் இருந்தது இந்த ஒருவிமானம்தான் அடிக்கடி லிசென்ஸும் அவசியம் ஏற்படுகிறதல்லவா—அதற்காக 1948ல் வாங்கப்பட்டதாம். வாங்கியபிறகு மூன்றாண்டுகளில் மூன்றே மூன்று முறைதான் இந்த விமானம் டில்லிக்குப் பறந்ததாம்—அப்படியானால் சென்னை மந்திரிகள் போகவில்லையோ என்று நினைப்பீர்கள். போனார்கள் பலப்பல தடவைகள்! இந்த விமானம் ‘ஷெட்டில்’ கிடக்க, வேறு விமானங்களுக்கு காசு போட்டு ‘டிக்ரெட்’ வாங்கிக் கொண்டு போனார்கள்! காசு—கஜா ரூபணம் இருந்து எடுத்துக்கொண்டது!

பிரயோஜனப்படாத விமானம் சுமமா இருந்ததா? — இல்லை! — சுமார் 2½ லட்சத்தைத் தின்றுருக்கிறது!! 2½ லட்சம் அனுமானின் பராமரிப்புக்காகச் செலவிடப்பட்டதாம் — ஏழைபங்காள காங்கிரஸ் அமைச்சர் அறிவிக்கிறார்.

இவ்வளவு செலவு செய்த விமானத்தைத்தான், எவரும் வாங்க வில்லை—ஏலத்துக்குக் கூலியும் கேட்பாரில்லை—கேட்ட ஒருவரும் ‘கிண்டல்’ செய்துபோயிருக்கிறார்.

* * *

“சரி அப்பா? இப்போது என்ன

வாயிற்று — அனுமான்!” என்று கேட்பீர்கள். அதைத்தான் ராஜமன்னர் என்பவர் சட்டசபையில் கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு காங்கிரஸ் அமைச்சர் பதில் கூறியிருக்கிறார்.

‘ஐந்துலட்சத்துக்குமேல் செலவு செய்கிறார்களே. விற்க முயன்றோம் — முடியவில்லை. ஏலம் கூவினோம் — கேட்பாரில்லை. என்ன செய்வது? இனாமாகக் கொடுத்துவிட்டோம்!’

இனாம் கொடுத்துவிட்டார்களாம்! சென்னை மாகாணத்து கஜானாவிலிருந்து ஐந்துலட்சத்தைக் கொட்டி வாங்கிய இந்த ஆகாயவிமானத்தை இனம்தந்துவிட்டார்களாம். இனாம்! — யாருக்கு? டில்லிக்கு! கூறுகிறார். அமைச்சர், சும்பி கொதிக்க அலறிக்கிடக்கும் மக்கள் நம்பிய காங்கிரஸ் அமைச்சர் கூறுகிறார்! கலசகம் எதுவுமின்றி கூறுகிறார்! டில்லி யாதுகாப்பு இலாகாவுக்கு இனமாக அளித்துவிட்டார்களாம்!

அமைச்சரின் இந்தப் பதிலைக் கேட்ட நண்பர் அப்துல் மஜீது ஆத்திரத்தோடு கேட்டிருக்கிறார்:

“உங்களது தமாஷாவுக்காக சர்க்காருக்கேற்பட்ட இந்த நஷ்டத்தை வார்த்தையில் கட்டப்போகிறீர்கள்!”

இதைத் தொடர்ந்து பல உறுப்பினர்கள், காங்கிரஸ் அமைச்சரை, கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறார்கள் — காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களே கேட்டிருக்கிறார்கள்.

ராஜமன்னர்:— புராணத்தொடர்பு கொண்ட ‘அனுமான்’ என்கிற பெயரை இந்த விமானத்துக்கு வைக்கக் காரணம் என்ன?

பட்டாபிராமய்யா:— இந்த ‘உதவாங்கரை விமானத்தை இந்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டதா?

விங்கராஜம்:— இந்த விமானத்தை வைத்துக் கொள்வதற்காக இந்திய சர்க்காருக்கு ஏதாவது பணம் தரப் போகிறதா, சென்னை?

கோபாலசாமி:— இந்த ‘நன் கொடை’ விமானத்தை இந்திய யாதுகாப்பு இலாகா உபயோகிக்கப் போகிறதா — அல்லது மியூசியத்தில் வைக்கப் போகிறதா?

கேலி கிண்டல்:— இத்தனைக்கும் காங்கிரஸ் அமைச்சர் திணறித் திணறி பதில் சொல்லியிருக்கிறார்—

‘இல்லை ஆமாம்!’ என்ற வார்த்தைகளைக்கொண்டு.

கடைசியாக நண்பர் ரஸாகான் கேட்டிருக்கிறார்:

“இந்த விமானத்தால் இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே. இத்தொகையை எந்தெந்த மந்திரிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப் போகிறீர்கள்?”

வசூலிக்கப் போவதில்லை! — என்று ரத்னச் சுருக்கமாகப் பதில் கூறிவிட்டார், அமைச்சர். எப்படி வசூலிப்பார்கள்! — இந்தத் தைரியத்தால் தானே மக்களுடைவரிப்பணத்தை

இப்படி யெல்லாம் கொட்டியுள்ளிருக்கிறார்கள் — ஏழைகள் நாடா ராயலசீமைபஞ்சமாம்! பட்டினிய சாகிறார்களாம்! பாடுங்கள், நமகாங்கிரஸ் ஆட்சியின்கைக்கரியதை — ஐந்துலட்சம் ஐயா, ஐந்துலட்சம்! வீண் — வீண்! யாருடைய பணம் இது? எவர்தரும்வரி இது! இவர்கள் மந்திரிமார்கள் — இதற்கு பெயர் அரசாங்கம் — இதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்வோர் ‘தீயர்கள்’ வெட்டக்கேடு.

வெற்றிலை குடியானவர் தொல்லை

[இரா. சகநாதன்]

பாண்டமங்கலம் பொத்தனூர், புதுபாளையம், வேலூர், சேலம் மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. மேற்படியூர்களில் ஏறத்தாழ ஐம்பதாயிரம் மக்களுக்குமேல் (கொடிக்காலில்) வெற்றிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இந்த ஊர்களில் உற்பத்தியாகும் வெற்றிலையை அந்த ஊர் ஏஜண்டுகளின் மூலம் சங்ககிரி சேட்டுகளுக்கு அனுப்பி, சேட்டுகள் கொடுக்கும் பணத்தைக்கொண்டு, உள்ளூர் ஏஜண்டுகள், பணத்தை குடியானவர்களுக்கு கொடுப்பது உண்டு. ஆனால் அடிக்கடி சங்ககிரியிலிருக்கும் சேட்டுகள் தாம் முதலில் சொல்லிய விலையின்படி கணக்கு தரப்பது இல்லை. உதாரணமாக ஒரு ஏஜண்டு ஒரு வாரத்தில், ஒரு சேட்டிற்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் (சாக்கு) வெற்றிலை போட்டால் அந்த சேட்டிடம், அந்த ஏஜண்ட் பாக்கி வசூலிக்கச்சென்றால் முதலில் 6 ஆயிரம் அல்லது 7 ஆயிரம் ரூபாய்கொடுத்து விட்டு, மீதி அடுத்த வாரம் தருகிறேன் என்று சொல்லி சாக்குப் போடும்படி கேட்பது. இவர்களும் அதன்படி அவர்களுக்கு சாக்குப் போடுவது. பணம் வசூல் செய்யப் போனால் பழைய பாக்கியில் (1000) ஆயிரம் ரூபாய்தான் தரமுடியும் கணக்கு நேர் செய்து கொடு என்று சொல்லி, ஏஜண்டைக் கேட்பார்கள். ஏஜண்டும், விட்டுக் கொடுத்து விட்டு ஊர்வந்து குடியானவர்களிடம் பணத்தை குறைத்துத்தருவது

இப்படியாக நீண்டகாலமாக நடந்து வருவதால் குடியானவர்கள் மிகவும் தொல்லைக்கு ஆளாகி அவதிப்படுகிறார்கள். சென்ற வாரம்வரை இந்த மூன்று ஊர்களின் பாக்கி சங்ககிரி சேட்டிடம் (375000) ரூபாய் மூன்றேழுக்கால் லட்சம் இருக்கிறது. இந்தத் தொகையைக் கேட்டால் ‘தள்ளிக்கொடு. சாக்குப்போடு என்று கேட்கிறார்கள். இவற்றிற்கு எல்லாம் ஆளாகியுள்ள குடியானவர்கள் மிகவும் கடன்காரர்களாக ஆகி, சோற்றுக்கு திண்டாடுகிறார்கள். சேட்டுமார்களோ பணம் இதுவரை தந்தபாடில்லை. ஆதலால் பொத்தனூர் வெற்றிலை வியாபாரிகள்கத்தின் சார்பாக உள்ள முதன்மையாளர் சென்றவாரத்தில் சங்ககிரி சென்று பாக்கிகளை சேட்டுமார்களிடம் கேட்கும்பொழுது மேற்படி சேட்டுகளின்கையாட்கள் வசூல்செய்தவந்தவரை மிகவும் தாறுமாறாகப் பேசி, கேவலப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைக் கேள்விப்பட்ட குடியானவர்கள் மிகவும் கோபப்பட்டு சேட்டுகளுக்கு வெற்றிலை போடக் கூடாது பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டும் என்று ஆத்திரத்தோடு சங்ககிரி செல்ல முற்பட்டார்கள். ஆனால் அதற்குள், பொத்தனூர் கிராமத்தின் ஊராண்மைக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் அறிந்து குடியானவர்களுக்கு சமாதானம் சொல்லி, வெ

11-ம் பக்கம் பார்க்க

ஏனப்பா, முடியாது? ★

“எப்படியப்பா முடியும்?”—
எனத்தோடு கேட்பவர்களும்,
திசைலோடு பார்ப்பவர்களும் இருக்
பவர்கள் ஆந்திரத்தைக் காட்டியும்
கன்னடத்தை உகாணத்துக்
கொண்டும், கோளத்தை சுட்டிக்
கொட்டியும் ‘திராவிட நாடாவது!
நுவதாவது—எப்படியப்பா முடி
யும்?’ என்று கேட்கிறார்கள்.

இப்படி கேட்போரிலே, இரு
படி உண்டு. ஒன்று, சந்தேகங்களை
வர்த்தி செய்து கொள்ளும்
புறச கொண்டோர். மற்றொன்று,
மீமைப் பார்த்து வயிற்றெரிந்து
யாக்கு வந்த வார்த்தைகளை வாரி
நிறைக்கும் ரகம்.

இரண்டாவது ரகத்துக்குப் பதில்
முனைவது பயன் படாத செய
லாகும். கொக்கு, கருப்பு என்போ
ராத் திருப்தி செய்யவா முடியும்—
குதிரைக்கு மூன்று காலே என்பது
நிண்டா வாதம்தானே!

கோளமும் ஆந்திரமும் தமிழக
மும் கன்னடமும் சேர்ந்த கூட்
ட்டி அமைப்பதென்பதே நமது
கோரிக்கையாகும்.

இந்தக் கூட்டாட்சிக்கான பிர
தேசமாக சென்னை மாகாணத்தை
நாம் குறிப்பிட்டு வருகிறோம். இத்
தேசம் மாபெரும் நிலப்பரப்பு, கூட்
ட்டாட்சிக்குள் இருப்பதே பலனும்
பயனும் தரமுடியுமென்பது நமது
நோக்கமாகும்.

இந்தக் கூட்டாட்சிக் கோரிக்கைக்கு நாம் காட்டும் முதல் கார
ணம்—இந்தப் பிரதேசத்தில் வாழும்
மக்களின் பண்டைய கலாச்சார
மும் அவர்தம் பழக்க வழக்கமும்
தான். ஒரே இனம், ஒரே மொழி
பேசிய கூட்டம்! ஒரே நிலையில்
வாழ்ந்திட்ட மக்கள்!—இந்த அடிப்
படையை வைத்தே, நாட்டுப் பிரி
வினை கோருகிறோம்.

“ஏன்னப்பா இது! தமிழ் நாட்டி
யிருந்துகொண்டு ஒரே இனம்
என்று சொல்லி விட்டால்
போதுமா?”

“மலையாளத்தார், மனமிசைவரா,
ஆந்திரத்தார் அருகே வருவரா,
கன்னடத்தார் கை கொடுப்பாரா!”

“தனித்தனி மொழிகள், நீ
குறிப்பிடும் பிரதேசத்தில் இருப்
பதை அறியாயோ?”

என்று, இவ்வித கேள்விகளை
எழுப்புகிறார்கள். உண்மைதான்—
கேள்வி எழுப்புவோர் குறிப்பிடு
வது போல அந்தந்த பிரதேசங்
களில் நமது குரல் ஒலிக்கவில்லை—
காரணங்கள் பல உண்டென்றாலும்
ஒலிக்கவில்லை என்பது உண்மை.

நமது கழகத் தோழர்களில்
சிலர், கோளத்திலும், கன்னடத்
திலும், ஆந்திரத்திலும் அடி
யெடுத்து வைக்க ஆரம்பித்திருக்
கிறார்கள்.

தமிழகத்தில் நமது எண்ணம்
பரவிய அளவுக்கு அந்தந்த பிரதே
சங்களில் பரவவில்லை.

பரவவில்லையே யொழிய நாம்
கொண்டிருப்பதுபோல, இந்த
மாநிலம் ஒரே அமைப்புக்குள்
வாழவேண்டுமென்று ஆங்காங்கே
உள்ளோர் விரும்புகிறார்கள்.

சென்னை மாகாணம், தனிச்
சிறப்போடு இயங்கவேண்டும்—
இந்த ஆசை கோளத் தோழர்களிட
த்திலும் ஆந்திர நண்பர்களிட
மும் கன்னடம் பேசுவோர்களிட
யிலும் இல்லாமலில்லை; இருக்கிறது.

மலையாளத்தார் மனமிசைவரா,
இசைந்தாலும் திருவாங்கூரும்
கொச்சியும் இணைய விரும்புமா—
தனி ராஜ்யமாச்சே, அது!—என்று,
கோளப் பிரதேசங் குறித்து, கூறு
வோர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு
ஒரு தகவலை வைக்கவிரும்புகிறோம்.

“சென்னை ராஜ்யத்துடன்
திருவாங்கூர் கொச்சி இணைக்
கப்பட வேண்டும்”

நாமல்ல கூறுவது: கோள சாமர்ஜம்!
கடந்த 24ந் தேதி சென்னையிலே
நடைபெற்ற மலையாளிகள் மாநாட்
டிலே இப்படியொரு தீர்மானம்
நிறைவேற்றியிருக்கிறது. மலையாளி

கள் மாநாடு தலைமை வகித்தவர்
டாக்டர் சி. ஆர். கிருஷ்ண பிள்ளை!!

இத் தீர்மானம் ஏன் கொண்டு
வரப்பட்டிருக்கிறது தெரியுமோ?

“பொருளாதாரத்திலும், கலாச்
சாரத் துறையிலும், சமுதாய ரீதியி
லும் முன்னேற இதுவே வழி தரும்”

இது, ஏது?—சென்னையோடு
திருவாங்கூர் கொச்சி இணைந்து
வாழ்வது! இதனால் பலன்? சமுதாய
முன்னேற்றம்—பொருளாதார அபி
விருத்தி—கலாச்சார முற்போக்கு
மலையாளிகள் மாநாடு கூறுகிறது
இப்படி!

திராவிட நாடு பெற நாம் என்ன
கூறுகிறோம்—திராவிட சமுதாயம்
முன்னேற; திராவிட நாடு பொருளி
யல் வாழ்வு பெற; திராவிடக்
கலாச்சாரம் சிறப்புற்று விளங்க.

மலையாளிகள் மாநாடு கூறுவதற்
கும் நாம் சொல்வதற்கும் வித்தியா
சம் இருக்கிறதா! இல்லை யென்றால்
எப்படி, இக்கருத்து, அங்கே எழும்
பிற்புற—நமது குரல் ஒலிக்கவில்லை
மாநாடு நடைபெற்ற கோகலே மண்
டபத்தில்; ஆனால் எண்ணம் முர
சொலித்திருக்கிறது! எவ்விதம் ஏற்
பட்டது இது!

நாம், எதுகைகூடினால் உண்மை
யான சுகவாழ்வு மலருமோ அதைப்
பெறவிரும்புகிறோம். ஆகவே,
அந்த உண்மை, அவர்கள் உள்ளத்
திலும் எழும்பியிருக்கிறது.

* * *

“இதென்னப்பா, ஆரியமும் திரா
விடமும்!”

“மலையாளிகளும் தெலுங்கரும்
கன்னடியரும் திராவிட இன
மாமே!”

“ஏதோ சொல்கிறார்கள்!”

“ஆரியம் திராவிடம் பேதத்தை
எப்படிக்காட்ட முடியும்?”

இதுபோல, வேறு சிலர் கேட்
கிறார்கள் இனவாரி அடிப்படையில்
தனி நாடு கோருவதைக் கேட்டு,
இவர்களுடைய கருத்தெல்லாம்.
‘எங்கேயிருக்கிறது ஆரியமும் திரா

விட மும். அதுதான் கலந்துவிட்டதே ஒன்றாக' என்பதாகும்.

இந்தக் கலப்பு எங்கே யிருக்கிறது? இருந்தால் அக்காரம் ஏற்பட்டிருக்குமா—அங்கே இன்னுர்தான் இருக்கவேண்டும் என்கிற நியதி உண்டாகியிருக்குமா—பேசும் மொழியிலே 'ஆத்துக்கு' 'போக்கு' 'நோக்கு' புறப்பட்டிருக்குமா—முடிச்சு முறைவளருமா—வைதிகப் பாசம் நிலைத்து நிற்குமா!

ஆரியக் கலாச்சாரத்துக்கும் திராவிடக் கலாச்சாரத்துக்குமுள்ள வேற்றுமைகளைக் கண்டடக்கக் காண்கிறோம்—இன்றும்! 1952-லும்!!

பேதங்களும் கலாச்சார வேற்றுமைகளும் அகிகமாகத் தென்படுகின்றன. திராவிட இனம் தனது மொழியைப் பேசுகிறது! அதுவே தமது தாய்மொழி என்று கூறுகிறது. வந்த இனமோ, 'சம்ஸ்கிருதம்' தனது தாய்பாஷை என்று சொல்கிறது — அதுவே மேலான பாஷை என்று பெருமை பேசுகிறது.

தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல பிற பிரதேசங்களிலும், இரண்டு கலாச்சாரத்துக்குமுள்ள, பேதங்கள் இன்றும் நிலவிக்கொண்டுதான் உள்ளன. அங்கங்கும் பார்ப்பனர்களே, மேல்ஜாதிக் காரர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கீழிருக்கும் அத்தனை மக்களும்—அவர்தம் மொழிகளும்—திராவிடக் குழு மொழியாகத்தான் இருக்கின்றன. இந்திலையில் ஏன் இந்த இனம் — தனி நாடு பெற்று, வாழக் கூடாது? வாழ்ந்ததே கிடையாது! தமிழகமும் கேரளமும் கன்னடமும் தெலுங்கு பிரதேசமும், இணைந்து தழுவி, வாழ்ந்திருக்கின்றன. தென்னாடு சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் பலப்பல தென்படும். இன்றும், ஆங்காங்கே சென்றால் இந்த உண்மையை அறிவிக்கும் சில சாசனங்களைக் காணலாம். இவ்வளவு ஒற்றுமை கொண்ட மாபெரும் இனம், ஒன்றாக ஏன் வாழமுடியாது! இவ்வளவு பேரும் ஒன்றுகூறிட்டால் தன்னிலை என்ன வாரும் என்று கலங்கும் ஆதிபத்ய வாதியைவிட எவாதான் இதை எதிர்ப்பர்?

“தமிழ் நாட்டார் திராவிடம் என்று பேசுகிறார்கள். தமது ஆதிக் கத்துக்கீழ் ஆந்திர கேரள கன்னடப் பகுதிகளை கொண்டு வர விரும்புகிறார்கள். இதுதான் திராவிடநாடாம்”

“ஆந்திரர் ஆந்திரநாடு கேட்கிறார்கள், என்னப்பா செய்வீர்கள்?”

“மொழிவாரி மாகாணப் பிரிவினையன்றோ தேவை! இந்தக் கிளர்ச்சியைத் தாண்டி திராவிடநாட்டுப் பிரச்சினை வெற்றிபெறஇயலுமோ?”

இப்படிச் சில கேள்விகள்—முக்கியமானவையும்கூட. இதற்கு தனது பதிலை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய முதல் மாநாட்டின் மூலம் தெளிவாக்கியிருக்கின்றது: அத்தீர்மானம்:—

“தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய திராவிடக் குழு மொழிகள் வழங்கும் பகுதிகள் மொழிவழி தனி மாகாணங்களாகப் பிரிந்து சுய நிர்ணய அடிப்படையில் சுதந்திர சமதர்ம திராவிடக் குடியரசுக் கூட்டாட்சியாக உருவாக வேண்டும்”

அந்தந்த பகுதிகள் மொழிவாரியாகப் பிரிய வேண்டுமென்பதை நாம் மறுக்கவில்லை. அவையவை தமது மொழியின் மூலமாக ஆட்சி நடத்தவும், தமது பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும், வேண்டுமென்பதை நாம் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அப்படி பிரிந்த நான்கு பிரதேசங்களும், தமக்கோர் கூட்டாட்சி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றே — நான்கு காலணைகள் ஒரே இடத்திலிருக்கவேண்டும்—சிதறினால் ஒரு அனாவாக ஆகமுடியாது! மதிப்பாக வாழுவர், பொது எதிரியை மடக்கவும், தனது பொருளாதார வாழ்வை நிலைநாட்டிக் கொள்ளவும் இந்தக் கூட்டாட்சி ஏற்பட வேண்டும் என்று நமது தீர்மானம் கூறுகிறது.

இந்தக் கூட்டாட்சி, சமதர்ம மனம்சமழ, விளங்குமென்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளோம்.

“இந்திய சர்க்காரிலிருந்து பிரிந்து போகத்தானே விரும்புகிறீர்கள்?”

“ஆமாம்!”

“ஏன்?”

“டில்லி எங்களை வஞ்சிக்கிறது—எல்லாத் துறையிலும் மலைபோல வளர்ந்து எங்களைத் தாழ்த்துகிறது”

“இதுமட்டுந்தான் காரணம்?”

“இன்னும் பலப்பல உண்டு—இந்தியா ஒரு உபகண்டம். இந்த உபகண்ட இனத்தவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அதிலே குறிப்பிடக்கூடிய இனம் எமது. இது ஒரு காலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கியது...”

“சரி சரி! இதனால் திராவிட நாடு கேட்கிறாய் திராவிடக் கூட்டாட்சியில் ஒரு மத்தியசர்க்கார் நான்கு பிரதேசங்களையும் நிர்வகிக்க இருக்குமல்லவா?”

“இருக்கலாம்!”

“அப்போது என்ன அர்த்தம்?”

“விளங்கவில்லையே தாங்கள் கூறுவது!”

“ஒரு மத்தியசர்க்கார் வேண்டாமென்று கூறிவிட்டு மற்றோர் மத்தியசர்க்கார் ஏற்படுத்தப் போகிறீர்கள் இல்லையா?”

இப்படி, திசையைத் திருப்புவோரும் இருக்கிறார்கள். இப்போதிருப்பதற்கும் — நாம் கூறும் கூட்டாட்சிக்குமுள்ள வித்யாசங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. இப்போது இருப்பது ஒரு சர்க்கஸ் கூடாரம் மான், பசு, புலி, நரி — எல்லாம் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது! ஆனால், நாம் கூறும் கூட்டாட்சி — தற்போதைய மத்யசர்க்காரைப் போன்றதல்ல. தன்னோடிருக்கும் பிரதேசங்களைச் சுரண்டி, தான்மட்டு கொழுப்பதல்ல! எல்லாப் பிரதேசங்களையும் தனது ஆதிக்கத்துக்குப் பணியவைத்து ஆட்டிப் படைப்பதல்ல! எல்லா அதிகாரங்களையும் பறித்துக்கொண்டு தன்னோடு இருப்பவைகளை, ‘பிச்சைக்காரி’களாக ஆக்குவதல்ல!

சகோதர கூட்டாட்சி — இந்தப் பாசம் கொண்டது—பாஸ்பா கூட்டுறவு அடிப்படையில் கொண்டது. இத்தகைய திராவிடக் கூட்டாட்சி மலர்ந்தால்தான், இங்கே பாவிக் கிடக்கும், மாபெரும் இனம் ஐக்கியத்தோடு தனது சாதனைகளைப் பெறமுடியும். மலையாளிகள் மாநாட்டில் குறிப்பிட்டதுபோல, “பொருளாதார முன்னேற்றமும், கலாச்சார முற்போக்கும், சமுதாய ஒற்றுமையும் கொண்டு” விளங்க முடியும்.

மஜீத் குடும்ப பாதுகாப்பு நிதி

தி. மு. க. பொதுச் செயலாளர்
வேண்டுகோள்

அன்புடையீர்,

வணக்கம். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில், தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு எதிர்ப்பாகப் பணியாற்றிய வீர இளைஞர் மஜீத் எனும் தோழன் காங்கிரசுக்காரர் ஒருவரால் கொலை செய்யப்பட்ட செய்தி தாங்கள் அறிந்ததே.

தமிழ்நாட்டெங்கும் இந்தப் படுகொலைபைக் கண்டித்து அறிக்கைகள் கிடுத்தும், கண்டனத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியும், அனுதாபச் செய்தி அனுப்பியும், எல்லா முற்போக்குக் கழகங்களும், தங்கள் கடமையைச் செய்தன.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சார்ந்த (உழைப்பாளர் கட்சி) M. L. A-க்களும் இது விஷயமாகத் தங்கள் கடமையைச் செய்து வருகிறார்கள்.

நெல்லிக்குப்பத்தில், தோழர் மஜீது குடும்ப பாதுகாப்பு நிதி திரட்டும் முயற்சிக்காக ஒரு தனிக் கமிட்டியும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பல நண்பர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே உதவிசெய்து வருகிறார்கள்.

சில பொதுக் கூட்டங்களிலே உண்டியல் மூலம் சிறு தொகையும் வசூலாகி இருப்பதாக அறிகிறேன்.

தோழர் மஜீதின் குடும்பத்தினர் பரம ஏழைகள்.

பொதுநலப் பணிக்காகத் தன் மகன் பலியிடப்பட்ட செய்தி ஒரு புறமும் வறுமை மற்றோர்புறமும் தாக்க, மஜீதின் தந்தை தத்தளிப்பதாக அறிகிறேன்.

எனவே, “மஜீது குடும்ப பாதுகாப்பு நிதி” முயற்சியில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் ஈடுபட்டு, உருவாக்கி, விரைவில், வெற்றி தேடித்தரக் கோருகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள், ‘மஜீது குடும்ப பாதுகாப்பு நிதி’க்காக அனுப்ப விரும்பும் உதவித் தொகையை, ‘திராவிட நாடு’ நிலையம், காஞ்சிபுரம், என்ற முகவரிக்கு, ‘மஜீது குடும்ப பாதுகாப்பு நிதி’ என்று குறிப்பிட்டு அனுப்பிவைக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுக் கூட்டங்களில் உண்டியல் வசூலிக்கப்பட்டால், அதனையும், இம்முறையிலே அனுப்பிவைக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெல்லிக்குப்பத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் நிதிக் கமிட்டி, தென் ஆற்காடு மாவட்ட M. L. A-க்கள் ஆகியோரையும் கலந்துகொண்டு, ‘சேரும் நிதி’யை அந்தக் குடும்பத்துக்குச் சேர்ப்பிக்கும் காரியத்தை மேற்கொள்ள இருக்கிறேன்.

இந்த என் வேண்டுகோளை அன்புடன் ஆதரித்து, விரைவில், என் எண்ணம் வெற்றிபெறச் செய்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அன்பன்

அண்ணாதுரை.

ராதாவுக்குத் தடை

கரூரில் நடைபெறவிருந்த நடிக வேள் எம். ஆர். ராதாவின் நாடகங்கள், நடைபெறவொட்டாமல், கடந்த 27ந்தேதியன்று தடைசெய்யப்பட்டதாக அறிகிறோம்.

மேற்படி தடையைவிசிய மாஜிஸ்ட்ரேட் மேற்படி நாடகங்கள் நடைபெற்றால் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுமென்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நண்பர் ராதா — மக்கள் மனங்கவர்ந்தவர். தினசரி அவரது நாடகம் நடக்காத இடமில்லை—ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு ஊராக அவரது நாடகசபையினர் தமது நாடகங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். நடத்தி வருகிறார்களென்றால் ‘நவாப்’ கம் பெணிகள் போலல்ல, பெருமித வசூல்—அபாரமான கூட்டம்—எப்படியப்பா நடக்கிறார்’ என்றபாராட்டுதல்களோடு.

அந்த ஊர்களிலெல்லாம் ஏற்படாத அமைதிக்குப் பங்கம், கரூரில் மட்டும் எப்படி ஏற்படுமோ—விளங்கவில்லை. நாமும் தொடர்ந்து கவனித்து வருகிறோம். கரூரில்மட்டுமே அடிக்கடி ராதாவுக்குத் தடை உத்திரவுகள் போடப்பட்டு—நாடகங்கள் நடத்தப்படாமல் தடுக்கப்படுகின்றன. நான்கைந்து முறைகள், இதுபோல நடைபெற்றிருக்குமெனக் கருதுகிறோம். ஒரு முறை நடத்த அனுமதிநந்து, அதனால் ஏற்பட்ட ‘அமைதிக்குப்பங்கத்தால்’தான் இப்போதும் தடுக்கப்படுகிறது என்று கூறமுடியாது! ஏனெனில் தொடர்ந்து அங்குமட்டும் தடைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன!!

சிலருடைய சொந்த விருப்பு வெறுப்பு அன்றி வேறெதைக் காட்டமுடியும்இந்நடவடிக்கைக்கு?

ஆட்சியின் அம்புகள் இத்தகைய அடாபிடிச் செயலில் இறங்குவது காண உண்மையில் வருந்துகிறோம். மனித உரிமையை உதாசீனம் செய்வது பேராபத்தைத் தரும். இதை உணரவேண்டும், அதிகாரத்தான், இஷ்டம்போல உலவுவோர்.

திராவிடநாடு

காஞ்சி] 6-4-52 [ஞாயிறு

ஆச்சாரியார் வருகிறார்!

★

ஆச்சாரியார் வருகிறார்! அரசோச்ச வருகிறார்! பதவிப் பட்டாடை உடுத்திக்கொண்டு, சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் சிலர் பாதந் தாங்க, சிலர் பல்லக்குத் தூக்க, வேறு சிலர் சாமரம் வீச, மற்றம் சிலர் 'அடைப்பம்' தாங்க, பவனிக்குத் தயாராகிறார்!

ஆமாம் — அலுத்துவிட்டேன், மிக மிக அலுத்துவிட்டேன் — அரசியலில் இனி நுழையேன், அரே ராமா! அரே கிருஷ்ணா! எனும் அருமைத் திருமந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு உயிருக்குயிராக உள்ள பரம்பிரம்மத்தை கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பூட்டும் வண்ணம் எடுத்துரைத்து, இகத்திலே பரத்தைக்காண, உறுதி கொண்டுவிட்டேன், இனி பதவியின் பளபளப்பு, அதிகாரமயக்கம், எனும் 'மாயப் பிசாசுகள்' திண்டிட விடமாட்டேன், பஜகோவிந்தம், பஜகோவிந்தம், என்று பாடிக்கொண்டிருந்தாரே, அதே ஆச்சாரியார் தான் வருகிறார்!

யானை மீது அம்பாரிகட்டி அதிலே வெல்வெட்டு மெத்தை அமைத்து, அதன் மீது அலங்காரமாகச் சாய்ந்துகொண்டு சென்ற 'மஹாராஜா', இத்தகைப் போகப்போகாதிகள் வீண் மனமயக்கம், எம்மானைப் பெம்மானைக் காண வொட்டாது தடுக்குப் பாபக் கறைகள், எனவே, இவை வேண்டேன், இனி துளசி மாலை அணிவேன், திருவாய்மொழி படிப்பேன், திருநாமம் தரிப்பேன், தீர்த்த யாத்திரை செல்வேன், கைத்தாளமிடுவேன் வேறு வீண் வேலை ஏதும் செய்வேன் அல்லேன், என்று ஊரறிய உலகறிய, உரத்த குரலில் கூறிவிட்டு, அடுத்த நாளே, எருமை மீதமர்ந்து எருக்கஞ் செடி

நிறைந்த காட்டைக் கடந்துசென்று இடுப்பளவு சேறுள்ள இடத்திலே இறங்கி, இதுவும் ஒரு சேவை தான், என்று கூறினதாகக் கதை தீட்டவும் கூசுவர் — ஆனால் கண்ணிலே காண்கிறோம், 'கணம்' ஆகிறார், இகலோகமே இலேசானது என்று கூறிக்கொண்டிருந்த ஆச்சாரியார்.

மதுவிலக்குப் பிரச்சாரத்தை கேட்போர் மனம் தெளியும் வண்ணம் செய்துகொண்டிருக்கும்சொற்பொழிவாளன், மேலும் அருமையாக, மதுவால் விளையும் கேடுகளை எடுத்துக் கூறும் நோக்குடன், "பூபோட்ட கிளாசிலே போடப்பா இரண்டரை" — என்று கேட்டான், என்று நகைச்சுவைக்காகக் கூட எழுதயாரும் முயற்சிக்கமாட்டார்கள் — ஆனால், ஆச்சாரியார் இதோகிளம்புகிறார், சென்னையில் அரசோச்ச! வீழ்ச்சிதான் — எனினும், என்செய்வது, என்கிறார்! உடலிலேயோவலி வில்லை — உள்ளமோ, பாரமார்த்தீகத்திலே பாய்ந்துவிட்டிருக்கிறது — எனினும், என் செய்வது, 'இவா னெல்லாம், அழைக்கிறபோது ஒப்புக்கொள்ளாமலிருக்கமுடியல்லே!' — என்று பேசுகிறார்.

அலுத்த ஆச்சாரியார் வருகிறார். ஆத்மார்த்தத் துறையிலே ஈடுபட்டு விட்டேன்! என்று அறிவித்துவிட்ட ஆச்சாரியார் வருகிறார்! பட்டம், பதவி, எனும் மோகம் திண்ட முடியாத, உயர்நிலைக்குப் பயணமாகிற்றன் என்று பஜகோவிந்தம் பாடிக்கொண்டிருந்த ஆச்சாரியார் வருகிறார்.

வருகிற ஆச்சாரியார், கொல்லப் புறமாக வருகிறார்!

மக்களை ஆளவருகிறார், ஆள்பவர்களை மக்கள் தெரிந்தெடுத்தபோது, அவர்களிடம் வராதவர் இன்று மக்களை ஆளவருகிறார்!

ஆளும் கட்சி காங்கிரசாக இருக்கக்கூடாது என்று நாட்டு மக்கள் திர்ப்பளித்தான பிறகு, காங்கிரசை ஆளுங்கட்சி ஆக்கும் 'ஆத்மார்த்த' வித்தை புரிய வருகிறார், ஆட்சி செய்து செப்து அலுத்துவிட்டேன் என்று கூறிய ஆச்சாரியார்.

நரியைப் பரியாக்கி, அப்பரிமீதமர்ந்து, புலிவேட்டை ஆடுவேன், என்று புதலாமல் புகன்றிடும் 'பூஜயர்' பாரீர் என்கிறார்கள், மேள தாளங்களும், குப்பை கூளங்களும்.

கல்கியைக்கூட ஏமாற்றிவிட 'கணம்' ஆகிறார், கோவைச் சீம சண்முகத்திடம், 'குல்லாக பட்ட' என்ற பட்டம் பெற்றவர்!

நடவாத காரியம், என்றார் நபர் கல்கி — நடைபெறத்தான் தெது.

இந்த நாட்டிலே, எது நடைபெறவில்லை!

கண்ணைப் பெயர்த்தெழு அப்பிய கண்ணப்பனுக்கு அருபாவித்த முக்கண்ணன், தாபுணர்ந்து தகப்பனைக் கொல்மாபாதகம் செய்த 'மறையவர்' மாணிக்கத்தை' அருகம் புல்லி பசுக்களுக்கு அளித்து, பெருமையிலே குளித்து, எழு. 6 னடி சேர்வாய் என்று கூறினார் — இந்த நாட்டிலே எதவும் நடைபெறும்!!

திருமணம் இந்த எழிலாசிக்ரு ஏற்ற மணானைக் காணும், எவ்விட்டார் விசாரத்து — இருக்க விதி வழியே செல்லும், விழுருத்ராட்சதாரி, செப்பொன்று ஒடும்; என் நோக்கில் வேறல் ஒன்றே, என்று சிந்துபாடியபா இத்துடியிடையாளே யானே மணம் புரிவோம் — கவலை கொளற்க என்பார் — மங்களானிபவந் கூறுவர், மரமண்டையினர்!

எதுவும்கை — பெறும், நாடு இதனவேதான், இதோ ஆச்சாரிய வருகிறார்.

அதிலும், சும்மாவா வருகிறார்! வருக! வருக! — என்று அழைத்தனர் — உதட்டைப் பிரித்த தலையை அசைத்தார்.

ஐயனே வருக! அரசியல் துட்ப உணர்ந்த மெய்யனே வருக! ஆபபாந்தவா வருக! அனாதாச்சு வருக! எம்மைச் சுற்றிலும் சூவளி — எனவே வருக! என்றனர் — சொன்னார்கள்!! — கெஞ்சினர்கதறினர் — அதற்குப்பிறகே திருசெங்கோட்டுத்திருமுனி, திருவமலர்ந்தருளினார், "அஞ்சற்க! அபர்காள், அஞ்சற்க! இதோ புறப்படுகிறோம், கருப்புக் கண்ணுடன்" என்று.

ஏறத்தாழ, புன்னைமாத்தின் மீ மர்ந்து புல்லாங்குழல் ஊதம் கண்ணை, சேலை இழந்த சேபிழையா இருகாம் கூப்பி, கண்ணு மணவண்ண! சேலையைத் தாரீர் என்

கெஞ்சிட, மோகன முரளிதான், தொழுதிடும் துடியிடைகளின், அகத்தின் அழகு முகத்திலே தெரி கிறதா என்பதைக் கூர்ந்து கவனித்த பிறகு, சேலையைத் தருகிற காட்சி—படம் உண்டல்லவா, 'பக்த சாமணிகளின் கிரஹங்களில்' — அந்தப்படம், எம்பெருமானின் லீலாவிநோதக் காட்சி— அதன் அரசியல் பதிப்பு இப்போது தியாகராப நகரில், ஆச்சாரியார் இல்லத்திலே!

ஆகஸ்டுத் துரோகி ஆச்சாரியா ஓழிவி என்று அண்டம் அதிர முழக்கமிட்ட வீராதிவீரர், விருது நகர் தீரர், காமராஜர் உட்பட, சகலரும் கூடிநின்று, சாஷ்டாங்க தெண்டனிட்டு வருகிவருகி என்று கெஞ்சிக் கூத்தாடின பிறகு, துறவறத்தைத் துறந்து, தாளத்தைக் கல்கிக் காரியாலயத்திலே போட்டு விட்டு, கவர்னர் கைலாசுக்குச் சென்றார், 'சனமாகும்' வேதாந்தி!!

பொது மக்களிடம் மார்தட்டிப் பேசினார்கள் நான்கு ஆளப்பிறந்தவர்கள்திறமையும் உடையவர்கள், ஏற்றையோரை மதியாதீர், ஆட்சி புரியும் அருகதை உடையோர் யாமே, எனவே எமக்கே ஓட் அளியுங்கள் என்று — தியாகராப நகர் சென்று, 'பவதிபிக்ஷர் தேவரி,' ஆகிவிட்டனர்! ஆச்சாரியாரின் வாழ்நாளிலேயே, வெற்றிக்களை பரிபூரணமாகத்தாண்டவமாடிய வேளை அது.

கனக விசயருக்குச் சிலை அமைத்திடும் திருப்பணியில் ஈடுபடுகிறேன், என்று சேரன் செங்குட்டுவன் கூறி, கனக விசயரின் தலையிலே ஏற்றிக் கொண்டு வந்த 'கல்லை' சிற்றளி கொண்டு செதுக்கினான், என்று 'சிலப்பதிகாரம்' சிறுத்தி பதிப்பிக்கப்படுகிறது — செந்தமிழ் நாட்டவர்கள், சொரணையற்றுப் போனார்கள், என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் ஆணவக்காரருக்கு அரசியலிலே இடம் இன்னமும் இருப்பதால்!

ஆச்சாரியார் மகாமேதையாம்! இருக்கட்டுமே! அவரை அழைத்த நூற்றிலும்பத்தி இரண்டு 'உருவங்களும்' தத்தமது மூளையைக் கூட்டிப் பார்த்தால் கூடவா, நாட்டை ஆளும் காரியத்துக்குப் போதுமான தாகப்படவில்லை. அவ்வளவு 'சூன்யங்கள், ஏன், பொது மக்களின் ஓட்டுகளைப் பறித்தன! திருமணமான

பிறகா, மணமகன் கூறுவது, ஐயா, நான் ஆணாமல்ல, பெண்ணாமல்ல, அலி! என்று. களத்திலே நின்ற பிறகா, வாள்வீசி அறியேன், என்று பேசுவது. சட்டசபை உறுப்பினர்களான பிறகா, வெட்கயின்றி கூறுவது, எங்களுக்குள் ஒருவர் தலைவராக முடியவில்லை, நாடாள் நாங்கள் போதாது, எங்களிலே சிலர் நரிக்குணம் கொண்டவர்கள், சிலர் புலிக்குணம் கொண்டவர்கள், ஆனால் அவர்போன்றார் இங்கு இல்லை, அவரிடம் இருகுணமும் இணைந்திருக்கிறது, என்று பேசுவது.

அலுத்துப் போயிருக்கும் ஆச்சாரியார், அரசியல் விவகாரங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவராகி, இன்னிறத்தான் இவ்வண்ணத்தான் என்று சாமான்யர்களால் கண்டு கொள்ள முடியாதவரான கடவுளின் திவ்ய சொரூபத்தை மனக்கண்ணால் காணவேண்டுமென்ற 'ஞானநிலை'யை நாடிச் சென்று கொண்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்ட ஆச்சாரியார், அழைக்கப்பட்டு வருகிறார்! வருகிற போதே, தன் பொறுப்புக்களையும் பாயங்களையும் தாங்கும் நிலை, உடலில், உள்ளத்தில், இருப்பதாகவாவது கூறுகிறாரா என்றால் அதுவும் இல்லை தத்தி நடக்கிறேன்—முதுமை—சோர்வு—என்று கூறிக்கொண்டு வருகிறார். என்ன அதன் பொருள்? ஏன் இதைக் கூறுகிறார்! ஏற்க இருக்கும் பெரியதோர் பொறுப்புக்குத் தேவையான திருக்கலியாண குணங்களா இவை? இல்லை! என்னினும் பன்விப் பன்னிக் கூறும் நோக்கம் என்ன?

உருக வைக்கிறாராம், தோழர்களை!

பாபம்! இவ்வளவு தள்ளாத காலத்தில், நிம்மதியாக, ராமா, கிருஷ்ணா, கோவிந்தா என்று மனம் செய்துகொண்டு இருக்கவேண்டிய காலத்தில், எவ்வளவோ நாட்டுக்காகவும் மக்களுக்காகவும் பாடுபட்டு பாடுபட்டு எலும்புக் கூடாகி விட்ட இந்த முகியவரை, பெரிய தொல்லை மிகுந்த பொறுப்பை ஏற்கச் சொல்கிறோம், — இந்த நிலையிலும், தன் வயோதிகம், அலுப்பு, எதையும் பொருட்படுத்தாமல் சென்னை ராஜ்யத்தின் நன்மைக்கா

கத் தம்மை அர்ப்பணிக்க முன் வந்துள்ளார், என்னே அவரது தியாக சபாவம், எத்தனை நிஷ்காம சர்மியம், என்றெல்லாம் எண்ணுவார்களாம், தன் உரை கேட்பவர்கள்!

சிலர் இதுபோல எண்ண வுங்கூடும்!

சிலர், இப்போதே இதைச் சுட்டிக் காட்டியும் பேசுகின்றனர்.

நாம், வேறொன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

"இதற்கு மேல் துரிதமாகப் போக எனக்கு உடர்பில் சக்தி இல்லை. நான் இன்னமும் வேகமாகப் போகவேண்டுமென்று நினைத்தால் கூட சரீரம் இதற்கு மேல் இடம்கொடுக்கவில்லை. என்னுடைய 25வது வயதில் இப்பதவியை நான் ஏற்றிருந்தால் என்ன செய்திருப்பேன் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் 58வது வயதில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். இப்போது எனக்கு வயது 60 ஆய்விட்டது" என்று கனம் முதலமைச்சர் சென்னை கொத்தவாச்சாவடி கிடங்கின் மீது ஏறிக்கொண்டு பேசினார்.

புருகு! புருகு! ஆச்சாரியார் கொத்தவாச்சாவடிப் பக்கமே வரவில்லை—என்று கூறிச் சிறத்தோன்றும் காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கு. மற்ற நண்பர்களும் கூட, இப்படி ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றதாகச் செய்தியே வரவில்லையே, ஏன் இது போல இல்லாததை எழுதுவது என்றே கேட்சத் துடிப்பர்.

பேசியவர் ஆச்சாரியார் தான்—உறுதி கூறுகிறோம்—கூட்டம் நடைபெற்றதும் கொத்தவாச்சாவடியில்தான், நிச்சயமாகக் கூறுகிறோம்—வயதாகிவிட்டது எனவே தான் வல்லமையுடன் பணியாற்ற இயலவில்லை, என்றதான் கூறினார். அதுவும் உண்மை—ஆனால் பேசியது, இப்போதல்ல, 1939ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 2ந் தேதி!!

ஆச்சாரியார், இப்போது நான் வயோதிகன்—ஆகவே அதிகமாகப் பணியாற்ற இயலாது என்று பேசுகிறாரே, இது புதிய பேச்சல்ல அவருடைய பழைய பல்லவி—1939 லேயே, சென்னை முதலமைச்சராக இருந்த போதே, அவருடைய ஆட்சியிலே ஏற்பட்ட அவதிகளைக் கண்டு அல்லல்பட்ட மக்கள் ஆயாசப்பட்டபோதே, அவர், நான்

கிழவன், என்ன செய்யலாம், என்று தான் பேசினார். அப்போது துவக்கிய பேச்சு—இப்போதும் அவருக்குப் பயன் படுகிறது.

தள்ளாத காலத்திலே, ஏன் பாபம், இந்தப் பொல்லாத வேலை—தாங்க முடியாத தொல்லை.

காங்கிரசு இப்போல் உள்ளே நுழைந்திருப்பவர்களிலே, வாஸிபமுடக்குக்கும் வயோதிகத் தளர்ச்சிக்கும் இடையே உள்ள பருவத்தினர், திறத்தினர், ஒருவருமே கிடையாதா! அவ்வளவு பஞ்சமா! செச்சே! வெளியே சொன்னால் வெட்கக்கேடு! வேற்று நாட்டவர் கேட்டாலும் கைகொட்டிச் சிரிப்பார்! ஏன்! நூற்றிலும்பத்து இரண்டு களின், இல்லங்களிலே உள்ள பெண்டு பிள்ளைகள் கூடக் கேலி பேசுமே!

காளைகள்—கர்ஜனைபுரியும் சிங்கங்கள்—என்றெல்லாம் ஒட்டர்கள் முன்பு சித்தரிக்கப்பட்டவர்கள், இன்று, எம்மால் ஆகாது என்று கூறி, துணைக்கு—துணைக்கா!—தலைமைக்கு, ஒரு முதியவரை, அழைப்பது, அவர் வருகிறபோதே நான் வயோதிகன் என்று பசுபடிவது—இதுவா அரசியல்—ஜனநாயகம்—எந்தவகையான ஜனநாயகமோ நாம் அறியோம்.

மன்னிக்கவேண்டும்—ஜனநாயகம் என்ற புனிதமான பதத்தை, இந்த நிலைமையிலே எடுத்து எழுதிய தற்காக.

ஜனநாயகம், தெள்ளத் தெளிய, எதை எதைக் கூறுகிறதோ, அவைகளுக்கு நேர்மாறாகவே, கட்டிமாற்றிவரும் கூட்டத்தின் பிடியிலே நாடு சிக்கிச் சீழிந்து வருகிற இந்த நாளிலே, ஜனநாயக முறையிலே இந்தக் காரியம் நடைபெறுகிறதா என்று, எண்ணிப் பார்க்கத் தொடங்குவதுதான், தவறு.

ஜனநாயகம், கூறுகிறது, அகில உலகிலும் உள்ள அறிவாளர் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர், ஒரு கட்சிக்கு, சட்டசபையிலே 'மெஜாரடி' கிடைக்காவிட்டால், அந்தக் கட்சிக்கு நாடாள் உரிமை கிடையாது என்று.

இதோ, மக்கள் கூறிவிட்டனர், காங்கிரசாட்சி வேண்டாம் என்று.

375-உறுப்பினர்கொண்ட சட்டசபையில் 152-பேர்மட்டுமே, காங்கிரஸ்! ஜனநாயகம் காங்கிரசுக்கு ஆளும் உரிமையைத் தரவில்லை. அரசியல் நாணயம், ஆட்சிக்குக் காங்கிரசுக்கு உரிமை இல்லை என்றே கூறுகிறது. —ஆயினும் என்ன—காங்கிரசல்லவா மந்திரிசபை அமைக்கிறது! முறைதானா!—என்று கேட்போர்கள்! கேட்பர் மக்கள்—கேட்கட்டுமே—கேள்வி கேட்கும் மக்கள் கிளம்பினால், ஆட்சிபுரிய கேளாக்காதினரை, (ஆச்சாரியாருக்குக் காது கேளாது) நியமிக்கிறேன் என்கிறார் இந்தியஹிட்லர்!

சிறுபான்மையினருக்கு ஆட்சி உரிமை!

இதற்குத் தலைமை, அலுத்துப் போன கிழவர்.

இவர், வருவதும், கொல்லைப்புறமாக!

எவ்வளவு திடீர்சணமான துவக்கம்—எவ்வளவு விரைவிலே அழிவதற்கு!!

கவர்னருக்கு, அறிவிக்கப்பட்டது, ஐக்கிய முன்னணியில் காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருப்பதைவிட, அதிகம்பேர் உள்ளனர் என்று. கருப்புக்கிளைவ், இதைவா கவனிப்பார்! அவர், அனுப்பப்பட்டது இதற்கா! 'பழிபாவம்' ஏற்படுமோ, என்ற பயம் போக வேண்டுமென்று தான் அவர், இங்கே வந்தஉடனே அவசர அவசரமாக ராமேஸ்வரம் சென்று, 'ஒரு முழுக்கும்' போட்டு விட்டு வந்துவிட்டாரே! இனி என்ன ஆச்சார்! அழைத்தார் ஆச்சாரியாரை! கொல்லைக்காவது திறந்திருக்கிறது, மெள்ள நுழையுங்கள், என்றார்—அதாவது சரி, என்று கூறினார்—ஆச்சாரியார் வருகிறார்!

வருவதற்கு முன்பு, ஒரு வார்த்தை நேருவைக் கேட்டுப் பாருங்கள், என்றாராம். தூதுவர்கள் சென்று கேட்டனர்—நேரு, சரி என்றாராம்! இவரும் உள்ளே நுழைந்து விட்டார். நுழையுமுன்பு ஒருவிநாடி அவருக்கு நேருவினிடம் கோபம் பிறந்திருக்கார்—அமெரிக்கா—சீனா—ரஷியா—இங்கிலாந்து, —இப்படி ஏகேனும் ஓர் சீனாக்கு விசேஷ தூதராக அனுப்பக் கூடாதா, நாம் அந்தக் காரியம் எதற்கும் தேவையில்லை, என்று, நேரு எண்ணிவிட்டாரே—என்று சோகித்திருப்பார்.

ஆச்சாரியாரின், அனுபவமுதுமை, இவைகளைக் கவனித்து அவருக்கு ஓர் உயரிடம் தாவேண்டும் என்று நேரு எண்ணியிருந்தால், அவரை குடிஅரசுக்குத் தவிராக அல்லவா இருக்குமா! அழைத்திருக்கவேண்டும். ஆச்சாரியார், பாவம், பஜகோவிந்தம் பாடிப் படி இருக்கிறார்; நேருவோ, பாராஜேந்திரபிரசாதத்தைத் தலைவராக இருக்க அழைக்கிறார். இந்த கோபம், கொல்லைப்புற நுழைவா இருந்தால்கூடப் பரவாயில்லை என்பது அளவுக்கு, ஆச்சாரியார் உள்ளதிலே ஒருவிதமான நிஷ்காம கர்மயத்தைக் கிளறி இருக்கக் கூடும்.

ஜனநாயகத்தைப் பற்றி நினைப்பை நீக்கிவிட்டே, இன்று இத்தகைய காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன,

மக்களால் விரட்டி அடிக்கப்பட்டவர்களைக் சவரனர்களாக்கிறார், நேரு, துணிவுடன்—மக்களின் முகத்திலே காரித் துப்புகிறார்—ஜனநாயகத்தைத் துச் சென்று தூக்கி எறிகிறார்!!

நாடு, எதிர்பார்த்தது, ஜனநாயக முறைப்படி இங்கு ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சிக்கு வரும், என்று.

நூற்றுக்கணக்கிலே, நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டங்களிலே, முற்போக்குக் கட்சிகள் பலகூடி ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சியே வேண்டும் என்று இலட்சக்கணக்கிலே மக்கள் தீர்மானித்தனர்.

அந்த முன்னணி ஒரு வேலை திட்டத்தையும், பலமுறை கூடி விரிவாக விவாதித்துத் தயாரித்தது.

கள்ளமார்க்கட்டுக்காரருடைய கொள்ளை இலாபமடிப்போனும் மதஆதிக்கக்காரனும், இலஞ்ச இலவணக்காரனும், நடுங்கிக்கொண்டிருந்தனர்.

இவர்களை எல்லாம்விட அதிகமான ஆச்சம், டில்லி தேவதைகளுக்கு ஏற்பட்டது.

கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கும் மற்ற முற்போக்குக் கட்சிகளுக்கும் இடையே தோழமை எளராகி கொண்டுவருவது கண்டு, அமெரிக்காவின் பிடியிலே உள்ள டில்லி அசத்தால் தாக்கப்பட்டது.

திராவிடநாடு பிரச்சினைக்குப்பலம், பலவழிகளாலும் பலதீக்

விருந்தும், திரள்வதும், இந்த ஐக்கியமுன்னணி ஆட்சியில் ஐயுடையதும் என்பதும் வடநாட்டு யாபாரக் கோமான் கருக்குத் திரிந்தது—திகில் பிறந்தது.

எனவே, ஜனநாயகத்தைக் குழி தாண்டிப்பதைக்க அனுபவமிக்க ஒரு காங்கிரஸ்காரரைக், கவர்னராக் னைர் — அவர் ஆச்சாரியாரைத் துணைக்கு அழைத்துக்கொண்டார்!

ஆச்சாரியார், வருகிறார், இனி, அரசியல் நெருக்கடி இராது, என்கிறார்கள் அடிவருடிகள். அதன் பொருள் இதுதான். மக்களின் பிரேரணைக்கு, உயிர்ப் பிச்சை வருகிறோம், என்கிறது பாசீசம்.

ஆச்சாரியார், தலைமையை ஏற்கக்கொண்டதும், வியாபார உலகு ழிப்பும் நட்பிக்கையும் கொண்டது — என்று செய்தி, எல்லா இதழ்களிலும், வெளிவந்ததன், பொருளும் இதுதான்.

எனவே; ஆச்சாரியார் வருகிறார், என்றால் முற்போக்கு இயக்கங்களை நோக்க அடக்குமுறை வருகிறது என்றுதான் பொருள்.

அதிலே ஆச்சாரியார் அபாரமான திறமைகொண்டவருங்கூட.

தாய்மார்களை எல்லாம், கைக் குழந்தைகளுடன், இந்தி எதிர்ப்பின்போது, சிறையில் தள்ளிய சாநெஞ்சினர், வருகிறார்!

தாலமுத்து, நடராஜனைப் பிணைக்கித்தந்தவர், வருகிறார்.

பெரியாரை பெல்லாரி சிறையிலே கள்ளி, பெல்லாரியின் கடுமையான உஷ்ணம் உடம்புக்கு நல்லது என்று சட்டசபையிலே கேலிபேசிய, கண்ணியர், வருகிறார்.

கிரிமினல் சீர்திருத்த சட்டத்தை உபயோகிப்பது முறையா, என்று கேட்டதற்கு, கைபில் கிடைத்ததைக்கொண்டு அடிப்பேன், என்று மிரட்டிப்பேசிய மேதை வருகிறார்.

சட்டசபையிலே எதிர்க் கட்சியின் சார்பிலே கூறப்படும், வாதங்களைத் துளியாவது கவனிக்கலாவிதா என்று கேட்டால், எனக்கு ஒருகூறு கேளாக்காது, அதைத் தான் அந்தர்ப்பக்கம் திருப்புகிறேன் என்று நையாண்டி. பேசியவர், வருகிறார்!

குட்டிசுதைகள் கூறி, மக்களிடையே குழப்ப மனதைக்கொண்டும், புராணிகர் வருகிறார்.

தொழிலாளர் இயக்கத்தைத் தாக்குவதிலே, திறமைமிக்கவர் வருகிறார்.

வைதீசர்களை, என்சதை என் இரத்தம், என்று பாசத்தோடு அழைத்த 'பூஜாரி' வருகிறார்!

பாகிஸ்தானைப் பலமாகக் கண்டித்த சூர், வருகிறார்.

நாட்டுக்காக, சொல்லொணக்கஷ்டநஷ்டத்தைப் புன்னதையுடன் ஏற்ற, சுபாஷ்சந்திரபோசை, 'ஒட்டைப்படகு' என்று கேலி பேசிய உத்தமர் வருகிறார்.

சமதர்மத் தோழர்களின் பிரச்சாரத்தைக் கண்டு கோபங்கொண்டு சோற்றுக்கில்லாதார் பிரச்சாரம் என்று ஜார்மொழி பேசிய சீலர் வருகிறார்.

அடக்கு முறையை விசத் தெரிந்தவர், பாமாரை மயக்கும் வித்தை அறிந்தவர், பக்தி வேடமணிந்து மூடத்தனத்தை வளர்க்கும் ஆழமான உள்ளம் படைத்தவர், ஆள வருகிறார்.

அச்ச மூட்டுவதாக அல்லவா இருக்கிறது, என்று எண்ணுவீர்கள், இல்லை, இல்லை. மேலும், கவனியுங்கள்.

ஆகஸ்ட் இயக்கத்திலே கலந்து கொள்ள மறுத்து, கலந்துகொண்ட காங்கிரசாரையும். கேலி பேசியவர், ஆச்சாரியார்.

அதன் பயனாக, சென்றவிடமெல்லாம் வெறுப்பைக்கண்டு, விரண்டவர் ஆச்சாரியார்.

காமராஜரிடம், கைவரிசை காட்டி, கலங்கிக் கதறி, கல்கி புதிய இதழ் துவக்கியும் பயன்காணாது, பாரத காலட்சேபம் செய்யப்போகிறேன் என்று, கூறி; முக்காடிட்டு ஏகிய, முதியவர், ஆச்சாரியார்.

கப்பூனிஸ்டுகளின் செல்வாக்கு, பயன்படுமா என்ற சபலம்கொண்டு பொன்மலை ரயில்வே தொழிலாளர் மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டு, 'பொது உடைமை' பேசியவர், ஆச்சாரியார்.

ஆந்திரப் பிரிவினைக்கு அடியிலே பள்ளம் வெட்டி, அது தெரிந்த ஆந்திரர்கள், அவரைக்கண்ட இடத்திலெல்லாம் கடுமொழி பேசிட, கவி

கலங்கி ஓடி ஒளிந்த வீரர், வருகிறார்.

ஜனப் ஜின்னாவின் ஒப்பற்ற அறிவாற்றலின் முன்பு; எதிர்ப்புகள் சரிவதுகண்டு, காங்கிரஸ் தீர்மானிப்பதற்கு முன்பே, பாகிஸ்தான் கொடுக்கத்தான் வேண்டும் என்று கூறி, லீகுக்கு, 'பீஸ்வாங்காத்' வக்கீலாக வேலைபார்த்தவர் ஆச்சாரியார்.

வீம்புடனும்வீரப்புடனும் இந்தி எதிர்ப்பாளர்களை ஏசி விட்டு, அவர்களின் சக்தி ஒங்கி வளரக் கண்டு, புற்றிலிருந்து ஈசல்கிளம்புவது போலக்கிளம்புகிறார்களே என்று புலம்பியவர், ஆச்சாரியார்.

பதவிக்காலம் முடிய வீற்றிருக்க முடியாமல், பாதியிலே ஓடியவர் ஆச்சாரியார்!

அவர்தான் மீண்டும் வருகிறார்! தொட்டது துலங்காது — அவருடைய ஆற்றல் அது! கெஞ்சினால் மிஞ்சுவார், மிஞ்சினால் கெஞ்சுவார்— அவருடைய சுபாவம் அது.

திராவிடர்கள் மீது மோதி, அதன் 'சுகம்' கண்டவர் ஆச்சாரியார்.

அவருடைய போக்கும் முறையும், நமக்குப் புதியதுமல்ல, அவை

இங்கே பாரீர்!

சேலம்
மார்ச் 28.

அருர் தாலுக்கா தாசரால் லி போர்டு பாடசாலையில் வேலை செய்துவரும் தலைமை ஆசிரியர் ஏ. தீத்தான் என்பவர் காலில் செருப்பு அணிந்து வருகிறார் என்ற காரணத்தை முன்னிட்டு அவ்வுர் ஜாதி இந்துக்களில் சில ரால் 25—2—52 நடுப்பகல் 11-மணிக்கு பாடசாலைக்குள்ளேயே தாக்கப்பட்டாராம். இது சம்பந்தமாக, ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டிற்கு ரிப்போர்டு செய்ததற்கு, 'நீ ரே வழக்கை நடத்திக் கொள்ளும் என' கூறிவிட்டாராம். அவ்வுரிலிருந்து மாறுதல் கேட்டதற்கும் நிர்வாகம் மறுத்துவிட்டதாம்.

இதுபற்றி வழக்கு சப்-மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்தும் அது 19 3—52ல் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிட்டதாம்.

(ஜனசக்தி)

களைச் சமாளிப்பது நமது ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டதுமல்ல.

அவரும் நாமும் முன்பு ஒரு முறை களத்திலே சந்தித்திருக்கிறோம்—வடுக்கள் நமக்கு—தோல்வி அவருக்கு — இதனை அவருடைய அடிவருடிகள் அறியமாட்டார்கள்—அவர் மறுக்கமாட்டார்.

அப்போது, அவருக்கு இருந்த 'கட்சிபலர்' ஜெர்மன் ரீஷ்டாக்கில், ஹிட்லருக்கு இருந்ததுபோல! எல்லாம் கதர்மயம் ஜெகத்—அப்போது. இப்போது!! அவருடைய வாக்கியப்படி, 'விநாடிக்கு விநாடி வாழ்வுக்காகப் போராட வேண்டிய, நிலையில் காங்கிரஸ் கட்சி.

இன்று, ஆளவந்திருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி, பாங்கியில் பணம் இல்லாதவன் தரும் 'செக்' போன்றது.

ஐக்கிய முன்னணிக்கு இனித்தான் வேலை மும்முரமாக இருக்கிறது. முற்போக்காளரின் கூட்டணிக்கு இனி மும்முரமாக வேலை இருக்கிறது.

ஜனநாயகம் சித்ரவதை செய்யப்பட்டதை, நாடு அறியச் செய்ய வேண்டிய பெரும் பணி இருக்கிறது.

மக்களுக்கு இழைக்கப்படும், அநீதியை, உலகு அறியச் செய்ய வேண்டும்.

அடக்குமுறைகளை ஆச்சாரியார் விசத்தான் செய்வார் — தாங்கிக் கொள்ளும் சக்தி நமக்கு உண்டு, என்பதைத் தாணி அறியச் செய்ய வேண்டும்.

ஆச்சாரியார் ஆட்சியை ஒழித்துக் கட்ட, நம்மிடம் உள்ள ஆற்றலைத் திரட்டிக் காட்டவேண்டும்.

ஆச்சாரியார் வருகிறார், ஆண்மையாளர்களை அறைகூவி அழைக்கிறார்! ஒட்டளித்த பல இலட்சக்கணக்கான மக்களின் எண்ணத்தில் மண்ணைத் தூவியிட்டு, ஆச்சாரியார் ஆட்சிப்பீடம் ஏறுகிறார்.

கொடுமைகளை அவிழ்த்துவிட, ஆச்சாரியார் தயங்கமாட்டார்! விழிப்புற்ற ஜனநாயகத்தைக் கண்டால் பாசீசம், பாய்ந்து கடிக்கத்தான் செய்யும்—ஆனால் அத்தகைய போராட்டங்களிலே, பாசீசம் வெற்றிபெற்றதாக, வரலாறு கூறவில்லை. பாசீசத்தை வெற்றிபெறவிடமாட்டோம்.

அவர்கள் மிகப் பலர், நாம் மிகச் சிலர்—முன்பு!!

இப்போது, அவர்கள் மிகச் சிலர்—நாம் மிகப் பலர்! மக்கள், நமது முகாமில்! நமது மனதினை யாருக்கும் நாம் அடக்குவத்துவிடவில்லை. நமக்கோ, நமது இயக்கத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்கும் ஏழை மக்களுக்கோ, வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும் வித்யாசம் கிடையாது. எனவே, ஆச்சாரியார் ஆட்சியிலே ஏற்படக் கூடிய, எத்தகைய அடக்குமுறைக்கும் நாம் யாரும் களைத்துவிடப் போவதில்லை.

நாடு, நமது குலைச் சரிவரக் கேட்கமுடியாதபடி தேசிய சந்தடி மிகுந்திருந்தபோதே, நாம் ஆச்சாரியாரை சந்தித்திருக்கிறோம்—உருகி உடல் கருகி உள்ளீரல்பற்றி எரியும் நோய் பிடித்த நிலையில் உள்ள காங்கிரசுக்குத் தலைமைபூண்டு இன்று வரும் ஆச்சாரியாரின் ஆட்சியை ஒழித்துக்கட்டுவது, முயன்றால், எளிதானதுதான்—சந்தேகம் வேண்டாம்.

ஆச்சாரியார் வருகிறார்—பஞ்சம் பரவுகிறது!

ஆச்சாரியார் வருகிறார் — கம்யூ

னிஸ்டு—முற்போக்காளர் கூட்டுறவு வளருகிறது!

ஆச்சாரியார் வருகிறார்—திராவிட இன எழுச்சி வீறுகொண்டு எழுகிறது.

ஆச்சாரியார் வருகிறார்—திராவிட நாடு திராவிடருக்கே ஆகப்போகிறது. எனவே, தயாராகுங்கள், இருள் கப்பிக்கொள்கிறது, விடிவு எள்ளி காணப்போகிறீர்கள் என்று கூறுகிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அக்ரமமான முறையிலே அமைக்கப்படும் ஆச்சாரியார் மந்திரிசபையை மக்களின் விரோதி என்றே தீர்மானிக்கிறது. இதனை மாற்றி அமைக்க, எந்த முற்போக்காளர் திட்டும் திட்டமும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆதரவைப் பெறும், என்று உறுதி கூறுகிறோம்.

நாடாள வருகிறார், ஆச்சாரியார்! நாட்டினரே! திராவிடநாடு திராவிடருக்கே என்ற முழுக்கம் தீக்கெட்டும் கேட்கட்டும், கேளாக்காதையும் துளைத்துக்கொண்டு செல்லுமளவுக்கு, மக்களின் எழுச்சிக்குரல் ஒங்கட்டும். வாழ்க ஜனநாயகம்! ஒழிக-பாசீசம்!

SHORT TERM COURSES

IN TECHNICAL LINE (VII-VIII)

Under the auspices of this Association the Vocational Courses in Automobile, Radio and Bacteriology will be conducted in the same way as in last year. Duration 4 to 6 weeks. Only Students of Intermediate (Mathematics, Physics and Science) and above will be admitted. No separate fees But Rs. 160/- to be paid in advance for consumption of materials and other charges, and Rs 140/- to be paid as caution and hostel deposits, the latter refundable after meeting the Hostel and other charges. A vegetarian cosmopolitan boarding and lodging on dividing system available.

Phone: 40
Telegram: GEDEE
Coimbatore, |
25 3-52 |

Rules are strict. Students will not be allowed to stay or go outside.

Applications with copies of health certificate, and particulars about height, weight and age and 3 copies of passport size photo (not returnable) must reach us before 10th April. If called for personal interview, they must be ready to join if selected, with deposits on 22nd April.

For few Lady students separate accommodation available. No concession or exemption except for Lady students. No material charges will be made for Bacteriology.

G. D. NAIDU,
President.

Industrial Labour Welfare Association Ltd.
"GOAL BAGH", COIMBATORE.

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

இலையை வெளியூர்களுக்கு அனுப்ப
பக்க ஏற்பாடு செய்ய முயற்சிக்கிறார்
ன். இதனால் வெற்றிலை வெளியூர்
ளுக்கு போகவில்லை. வேலூரில்
பெரிய கூட்டமாக கூடி மூன்று
நாட்களிலும் சென்று ஊர்வலம்
செய்து, சேட்டிற்கு வெற்றிலைபேடு
வதில்லை. ரொக்கப் பணத்திற்கு
வெற்றிலை யடைப்போம் என்ற
ஒலிப்பைக்கிளப்பி இருக்கிறார்கள்.

வெற்றிலையை வெளியூர்களுக்கு
ஏற்றுமதி செய்யும் கோட்டா முறை
சங்ககிரியிலிருக்கும் சேட்டுமார்
களுக்கே இருந்து வருவதால்
பொத்தனார் முதலான ஊர்களில்
உண்டாகும் வெற்றிலையை வெளி
யூர்களுக்கு அனுப்ப முடியாமல்
சேட்டுமார்களின் வழியாக அனுப்ப
வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்ட
தால்தான் இந்த மூன்று லட்சத்து
எழுபத்தையாயிரம் ரூபாய் பாக்கி.
இதைக்கேட்க சென்றதற்கு மானக்
குறையும் தாக்குதலும் ஏற்பட்டு
2, 3, வாரங்களாக மக்கள் பண
முடையால், பஞ்சு படாத பாடு
அடைந்து வருகிறார்கள். இதை
அரசாங்கத்தார் உடனே மிக
விரைவில் கவனித்து பாண்டமங்
கலம், போத்தனார் புதுப்பாளையம்
வேலூர் ஆகிய ஊர்களில் உள்ள
வெற்றிலை வியாபாரிகளுக்கு,
ரயில்வே கோட்டா முறையை
புகளூர் ரயில்வே ஸ்டேஷனில்
(Pugalore Ry. Stn.) வெற்றிலைக்
கடைகளை வெளியூர்களுக்கு யார்,
எப்பொழுது எந்த இடத்திற்குப்
கொண்டுபோகலாம் புச்சிங் செய்ய
லாம் என்ற முறை தரும்படி மிகவும்
வேண்டிக்கொள்கிறார்கள். இங்கே
ஜம்பதாயிரம் மக்கள் அவதிப்படு
கிறார்கள். இதிலே சர்க்கார் தனது
கடமையை செய்யத் தவறினால்
கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிடும்.
வேலூரில் காவிரிக்குப்பாலம் ஏற்
பட்டுவிட்டதால், வெளியூர்களுக்கு
அனுப்பவுடைய வெற்றிலைக் கடைகளை
(Pugalore Ry) புகளூர் ஸ்டே
ஷன்களில் ஏற்றுமதிசெய்ய மிகவும்
வசதி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதை
சர்க்கார் மிக மிக விரைவில் கவ
னித்து ஆவன செய்யுமா?

முடிந்தது

முடிந்துவிட்டது.

1952 மார்ச்சு 27ந்தேதியோடு,
முடிந்துவிட்டது.

1946 மேமாதம் 24ந்தேதி, துவங்
கிய சட்டசபைக் கூட்டம் முடிந்து
விட்டது.

ஆறு ஆண்டுகள், சென்னைசட்ட
சபை மண்டபத்திலே அமர்ந்திருந்
தோர், இனி அங்கு செல்லமுடி
யாது. சென்றால் 'காலரி' தான்
கிடைக்கும்.

வித விதமான கேள்விகள்! விசித்
திரமான உருவங்கள்! — சென்னை
சட்டசபை மண்டபத்திலே உலகி
னர்.

“தூங்கலாமா?”

“தூங்கலாம். ஆனால் குரட்டை
விடக்கூடாது”

“ஆரஞ்சுப்பழம்சாப்பிடலாமா?”

“மூக்குப் பொடி போட்டால்
என்ன?”

எந்த சட்டசபையிலும் எழும்
பாத, விநோதமான கேள்விகள்
இங்கேதான் எழும்பின. மின்சார
விசிறிக்குக்கீழ், இஷ்டம்போலத்
தூங்கினர் சட்டசபை மெம்பர்கள்
இங்கேதான் காணமுடிந்தது—இத்
திருக்காட்சியை! சட்டசபை வராக்
தாலிலே கடலையைக் கொரித்துக்
கொண்டிருந்த ‘கனம்’ களைக்காணும்
‘பாக்கியம்’ ஏற்பட்டதும் இங்கு
தான்! ஏத்தனையோ முறை சபா
நாயகர் ‘மணி அடித்து அடித்து
உறுப்பினர்களைக் கூப்பிட நேர்ந்த
தும் இங்குதான்! ‘கோரம்’ இல்லாத
தால் — கால்மணிநேரம், அரை
மணி நேரம் கடந்து சீசைப ஆரம்ப
மான காட்சியையும் நமது சென்னை
யிலேதான் கண்டோம் அடிக்கடி!

இத் திருக்கல்யாண குணக்
ளோடு விளங்கிய பலர் ‘மாஜி எம்.
எல். ஏக்கன்’ ஆகிவிட்டனர். இனி,
சட்டசபை மண்டம் போனால்,
அவர்கள் ‘காலரி கனவான்களாகத்
தான்’ இருக்கமுடியும் — ‘கனம்
M.L.A.’ வாச ஹீரூப்போடு போக
முடியாது!

பழைய சட்டசபை, முடிந்து
விட்டது.

அதிலே இருந்த பலர், மறுபடி

யும் போகமுயன்று, மூக்கறுபட்ட
னர்—மக்களை மதியாதகாரணத்தால்.

‘பழையவர்’களிலே 29 உறுப்பினர்
மட்டுமே, மறுபடியும் சட்ட
சபையில் அமரும் சந்தர்ப்பத்தைப்
பெற்றிருக்கிறார்கள்.

‘முடிந்துபோன சட்டசபையி
லும்’ சிலர் இல்லாமலில்லை — சிந்த
னையும் செயலுற்றும் ஆசையும்
கொண்டோர். ஆனால் அவர்களைச்
எதுவும் செய்யமுடியவில்லை ‘கங்க
கிரஸ்’ கூட்டத்துக்குமுன்.

அத்தகைய சட்டசபை முடிந்து
விட்டது.

நம்பியாருக்கு மறுப்பு

மாஸ்கோவில் இந்தவாரம் நடை
பெற்றிருக்கும் பொருளாதார
மாநாட்டுக்குச் செல்லவிருந்த
தோழர் அனந்தநம்பியார் எம். பி.
தடை செய்யப்பட்டார்.

டில்லி, அவரை ரஷ்யா போகாத
வாறு தடுத்துவிட்டது. தொழிற்
சங்கங்களின் சார்பில் மேற்படி
மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள இந்த
தார் தோழர் அனந்தன். அவருக்கு
‘பாஸ்போர்ட்’ தாமதத்துவிட்டது
இந்திய சர்க்கார். இதேபோல செல்
லார் மாவட்டத்திலிருந்து செல்ல
விருந்த பி. சி. ரேட்டிக்கும் அனு
மதிதரவில்லை.

டில்லியின் இந்த சர்வாதிகார
வெறியை நாம் வன்மையாகக் கண்
டிக்கிறோம். மனித உரிமைகளைத்
தடைசெய்யும் இந்த “வெறி” ஏன்
ஏற்படவேண்டும், டில்லிக்கு! அவர்
ஒரு கம்யூனிஸ்டு என்பதுதான்
காரணமா? ‘ஆம்’ என்றால், நடுநிலைக்
கொள்கை வகிப்பதாகப் பேசு
கிறாரே, நேரு — எங்கே சென்றது
அப்பேச்சு! நம்பியார் செல்வதால்
பூகம்பமா ஏற்பட்டுவிடமுடியும்?

டில்லியின் இந்த இழி செயல்,
நல்லோரை வெட்கப்படவே செய்
யும். ஒழிக சர்வாதிகாரம்! வளர்க
மனிதஉரிமை!

கறுவது, நாமல்ல!

['அரசன்டவிகடன்' 1-4-52 இதழில் வடநாட்டு ஆதிக்கம் என்ற தலைப்பிட்டு எழுதியிருப்பது இது]

இந்தியா ஒரு நாடு என்றும், அதனை ஒரு தொகுப்பாகப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் நம் இந்திய முதல் அமைச்சரும், காங்கிரஸ் தலைவருமான பண்டித நேரு அடிக்கடி கூறி வருகிறார். இந்திய ஒற்றுமையில் விருப்பமுள்ள யாரும் இதனை எதிர்க்கமாட்டார்கள். தென்னாடு, வடநாடு என்று வேற்றுமை காட்டுவது கூடாது என்று கூறி வருகின்றனர். ஆனால் நடைமுறையில் நடப்பதென்ன? வடநாடு, தென்னாட்டை ஆதிக்கம் புரிய விரும்புகிறது; பொருளாதாரத் துறையில் அடிமைப்படுத்த எண்ணுகிறது என்பது எளிதில் புரியக்கூடியதாகும்.

இந்தியா சுதந்திரமடைந்த பிறகு, இந்தியா பலவிதப் புது மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. பல முக்கியமான புதிய தொழில் நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. பெரிய வியாபாரங்களை நடத்தும் ஏகபோக உரிமையுங்கூட, இந்தியர்கள் கைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவிலும் தென்னாட்டுக்கும், தென்னாட்டு வியாபாரிகளுக்கும் கிடைத்த பங்கை நினைக்கும்போது, இந்நாட்டு வளர்ச்சியிலும், இந்நாட்டு மக்கள் நல்வாழ்விலும் நாட்டமுள்ள யாருடைய மனமும் வருந்தாமலிருக்காது.

சான்றாக, பெரிய தொழில் நிலையங்களாகத் திறக்கப்பட்ட சிந்திரி தொழிற்சாலை, பெனிசிலின் ஆலை,

டி. டி. டி. ஆலை ஆகிய எல்லாப் பெரிய தொழில் நிலையங்களும் வடக்கேதான் திறக்கப்பட்டுள்ளன. பச்சா, ஹிராகட் முதலான மிகப் பெரிய அணைக்கட்டுகளும் அங்கேதான் கட்டப்படுகின்றன. மொத்த வியாபாரச் சலுகையும், ஏற்றமதி, இறக்குமதிக்கான ஏகபோக உரிமையும் வடநாட்டவர்களுக்கே தரப்பட்டுள்ளன.

இந்திய தொழில் விஞ்ஞானி ஜி. டி. நாயுடு இங்கோர் பெரிய மோட்டார் தொழிற்சாலையை அமைத்துக் கொள்ளும் உரிமை கேட்டதற்கு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பிரிஸ்டவுக்கு அவ்வுரிமை தாராளமாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியத் தொழில் விஞ்ஞானியின் மேதை இந்தியாவைப்பொதுவாகப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்களால் போற்றப்படவில்லை. இதனால், தென் இந்தியாவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நஷ்டம் அளவிடற்கரியது. தென்னாட்டவரும், உலகப் புகழ் பெற்றவருமான விஞ்ஞானப் பேரறிவாளர் சர். சி. வி. இராமன் முதற்கொண்ட, இந்நாட்டுப்பெருமக்கள் சரியானபடி இந்திய அரசாங்கத்தவரால் மதித்துப்போற்றப்படவில்லை.

இந்நாட்டு மந்திரி சபை காங்கிரஸ் மந்திரி சபையாக இருந்துங்கூட, இதனை மத்திய அரசாங்கம் மதிக்கவில்லை என்றும், மற்ற மாகாணங்களுக்குக் காண்பிக்கப்படும் சலுகையுங்கூட, இம்மாகாணத்துக்குத் தரப்படவில்லை என்று முன்னாள் முதலமைச்சர் இராமசாமி ரெட்டியார், நிதி அமைச்சர் கோபால் ரெட்டி, பிரதமக் காரிய தரிசியாக இருந்த எஸ். வி. இராமமூர்த்தி, இலட்சுமணசாமி முதலி

யார் போன்ற பல பெருமக்கள் கூறியிருக்கின்றனர். அரிசி சாமிடும் வழக்கமுள்ள இந்நாட்டு மக்களைக் கேவலப்படுத்தக் கூடிய முறையில், மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் ஒருவர் பேசியிருக்கிறார். இன்னொரு பிற செய்கள் எதைக் காட்டுகின்றன? இந்நாட்டை ஒரு தொகுப்பாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிற பெருமக்கள் இதனைத் தயவுசெய்து சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். தென்னாட்டு மக்கள் மீது இவ்வளவு அலட்சியமும், அவமரியாதையும் காட்டப்படும் அதனைத் திருத்திக்கொள்ளும் வழிவகைகள் செய்யாமல், குறுகியமாக உணர்ச்சியோடு நடக்கக்கூடாது என்று உபதேசம் செய்யமட்டும் தவறுவதில்லை. இந்நாட்டு மக்கள் நலங்களைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்து வாழும் சில அடிக்கடிகளுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரலாம். ஆனால் இந்நாட்டு மக்களுக்கு அது நன்மையை விளைக்காது.

இந்தியப் பாதுகாப்பை உத்தேசித்தேனும் பல பெரிய தொழில்கள் இந்நாட்டில் தொடங்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்ய வடக்கே உள்ள அமைச்சர்களுக்கு மனம் வரவில்லை. அதுவதவிர, மாகாண அரசுகளிடமிருந்து சில முக்கிய அதிகாரங்களைப் பிரிக்கக்கொண்டதின் மூலமும், நல்வருவாய் இனங்களைக் கொண்டு கொண்டதன்மூலமும், இந்நாட்டு அரசாங்கம் சுயேச்சையான வழிகளில் மூலதனம்போட்டுத் தொழில்களைப் பெருக்க முடியாமலுமே போயிற்று. இவ்வித நிலையில் வளர் ஆதிக்கம் கூடாது என்று சொல்வது எவ்வகையிலும் தவறு என்று கூறமுடியாது.

தலைமை நிலைய வெளியீடுகள்.

1. சட்டதிட்டங்கள் 0-2-0

2. தீர்மானங்கள் 0-1-0

புத்தகம் வேண்டும் கிளைக் கழகங்களும், கழக உறுப்பினர்களும், புத்தக விலையோடு, தபாற்செலவையும் சேர்த்து முன்பணமாக அனுப்பிப் புத்தகங்கள் பெற்றக்கொள்ள வேண்டுகிறோம். தனிப்பட்ட புத்தக வியாபாரிகளுக்கு இந்தப் புத்தகங்கள், கமிஷன் முறைப்படித் தர இயலாது. இரண்டு புத்தகங்கள் வேண்டுமோர் நான்கு தபால் தலைகள் அனுப்புக.

விவரங்களுக்கு:—

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்.

தலைமை நிலையம் : : காஞ்சிபுரம்.